

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat de Patrimoni FAGAM		
Codi de verificació 		
Codi de document PAT17I00PY	Núm. d'expedient 8032/2023	04-08-23 14:11

troba mancada de la més mínima fonamentació objectiva i raonada, ja que en cas contrari, el fet d'admetre-la comportaria tota una tramitació administrativa subsegüent, amb un determinat cost per l'ens públic, que aniria contra el principi d'eficàcia que regeix tota l'actuació de l'administració pública.

La doctrina jurisprudencial consolida la no existència d'una responsabilitat objectiva de l'Administració Pública entesa com si aquesta fos assegurador universal, pel que no existeix una responsabilitat que l'obligui a reparar tots els danys i lesions que es produeixin en la via pública, sinó que ha de donar-se una relació causal entre el funcionament normal o anormal i la lesió produïda (així sentència del Tribunal Suprem de 3 i 5 de juny de 2008, i 13 de setembre de 2002).

Segons s'assenyala a l'article 67.2 d'aquesta norma procedimental, amb la reclamació presentada per l'interessat ha d'especificar-se les lesions produïdes, la presumpta relació de causalitat entre aquestes i el funcionament del servei públic, l'avaluació econòmica de la responsabilitat patrimonial, si fos possible, i el moment en que la lesió efectivament es va produir, i anirà acompanyat de quantes al·legacions, documents i informacions s'estimin oportunes i de la proposició de prova, concretant els mitjans de que pretengui valdre's el reclamant.

La jurisprudència del Tribunal Suprem ha sintetitzat els mencionats requisits de la forma següent:

- L'efectiva realitat del dany o perjudici, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o grup de persones. En aquest sentit la sentència de 13 de febrer de 2018 del Tribunal Superior de Justícia de Madrid (recurs 597/2017), amb cita de la jurisprudència del Tribunal Suprem, recorda de la necessitat de "existencia de un daño real y efectivo, no traducible en meras especulaciones o expectativas".
- Que el dany o lesió patrimonial soferta pel reclamant sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics amb una relació directa i immediata i exclusiva de causa a efecte, sense intervenció d'elements estranys que poguessin influir, alterant, el nexa causal.
- Absència de força major.
- Que el reclamant no tingui el deure jurídic de suportar el dany.

És regla essencial que la persona reclamant, que al·lega l'existència d'uns fets i danys, és qui ha de provar la realitat d'aquests, a realitzar a través de qualsevol mitjà de prova admès en Dret, que pel caràcter del procés determina una remissió al previst en la Llei d'enjudiciament civil. És en aquesta norma on es regula la prova documental pública i privada, a presentar aquesta última segons assenyala l'article 268, la de dictamen de pèrits, la declaració de testimonis i, especialment, la de reproducció de la imatge, com són les fotografies. Respecte aquest últim tipus de prova, a tenor del disposat en l'article 382.2, esdevé càrrega del reclamant aportar els dictàmens i mitjans de prova

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat de Patrimoni FAGAM		
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document PAT17I00PY	Núm. d'expedient 8032/2023	04-08-23 14:11

instrumentals escaients per acreditar l'autenticitat i exactitud del reproduït, doncs és totalment raonable deixar-ho qüestionat vist el suport de que es tracta, l'alterabilitat del mateix i la manca de certificacions que acreditin el contrari, i plenament justificat quan aquesta Administració no disposa d'informació inequívoca que corroborei la realitat del dany i de la seva responsabilitat segons es descriu en la reclamació.

Per la concurrència d'aquesta última circumstància i pel fet de recaure en el reclamant la càrrega de la prova, el primer pressupòsit per atendre una reclamació de responsabilitat patrimonial és que quedi acreditada la realitat del dany i que aquest és conseqüència directa i immediata del servei públic segons es descriu en la reclamació. Dany que ha de ser individualitzat i econòmicament avaluable, i no ha de ser antijurídic, entès com a tal aquell dany en el que el risc inherent a la utilització del servei públic hagi sobrepassat els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme la consciència social. És determinant que la persona accidentada no hagi faltat a l'atenció, cura i diligència que correspon, més quan les deficiències són advertibles, o fins i tot senyalitzades, sense obviar que s'ha d'atendre a les seves pròpies possibilitats o restriccions físiques, o d'altre índole, com també no descuidar el fet de si la mateixa víctima ha intervingut en la producció del dany, sigui perquè ha estat element participatiu o lliurament ha assumit el risc.

L'acreditació pel reclamant de tot l'anterior requereix l'ús dels mitjans de prova abans referits, ajustats a les prescripcions i garanties que la norma exigeix per donar-li eficàcia jurídica, sent especialment exigibles aquestes garanties quan la prova recau únicament o principalment en un/s testimoni/s no investit/s de presumpció de veracitat, una vegada es coneix de possibles factors que la qüestionen i la imparcialitat d'aquell/s.

És requisit imprescindible per imputar a l'Administració la responsabilitat patrimonial que el dany sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics en una relació directa, exclusiva i immediata de causa a efecte. Constitueix jurisprudència consolidada que la prova de la **relació de causalitat** correspon a qui formula la reclamació, o com diu la sentència del Tribunal Suprem de 18 d'octubre de 2005, la càrrega de la prova del nexa causal correspon al que reclama la indemnització, pel que no havent-se produït aquesta prova no existeix responsabilitat administrativa.

En el present cas queda palès que els mitjans de prova aportats pel reclamant no assoleixen o no disposen de les garanties que la normativa requereix per donar-li validesa i eficàcia jurídica, comportant que no quedi acreditada la realitat del dany ni que l'Ajuntament el pugui donar per certament atribuïble de la seva responsabilitat, al incórrer una **falta de prova** que l'Administració no pot suplir i que inexorablement comporta a desestimar la reclamació, mancant fonament per a tramitar-la al no haver l'essencial prova de la relació de causalitat exigida legalment per a indemnitzar.

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat de Patrimoni FAGAM		
Codi de verificació 		
Codi de document PAT17I00PY	Núm. d'expedient 8032/2023	04-08-23 14:11

La persona reclamant refereix a un mal funcionament d'algun bé o servei públic com a causant del sinistre / dany, però no dona cap identificació ni mostra de quin és, i per quina concreta circumstància ha de recaure la culpa en l'Administració, faltant així la necessària acreditació de la relació de causa – efecte entre l'estat o funcionament del servei públic que sigui i el mal sofert. Així doncs, **no es demostra fefaentment que els danys van tenir per causa un funcionament defectuós d'un servei de l'Administració pública**, com tampoc, en definitiva, **que el dany van ser en el lloc, moment i pel motiu** segons la persona interessada exposa, constituint una mancança que, pel seu caràcter essencial, comporta a desestimar la reclamació per falta de prova d'aquesta relació de causalitat exigida legalment per a indemnitzar.

Per tot l'exposat, al no existir la mínima prova de la relació de causalitat i per les circumstàncies que concorren en el sinistre relatat, no es pot atribuir a l'Ajuntament la responsabilitat que es reclama, no trobant-se obligat a indemnitzar el dany al·ludit per la persona interessada.

3. La competència correspon al regidor delegat de Serveis Generals, segons delegació de l'alcalde realitzada per decret núm. 3554, de 21 de juny de 2023.

Resolució

1. **Desestimar** la reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament de Salou interposada per que es descriu a l'encapçalament, al ser manifestament infundada pel motiu de falta de prova del dany reclamat i de la seva atribució a l'Administració, de conformitat s'argumenta en l'apartat de fonaments de dret d'aquesta resolució.
2. **Notificar** aquesta resolució a la persona reclamant i a la companyia asseguradora de l'Ajuntament.

Peu de Recurs

Contra la present resolució, que posa fi a la via administrativa, procedeix interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Tarragona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent de la seva notificació. Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent de la seva notificació.

Signatura electrònica
Firma electrònica

Regidor delegat de
Serveis Generals
Yeray Moreno
Macías
(Decret núm
4270/2023 de
09/08/2023)
16-08-2023 17:59

Signatura electrònica
Firma electrònica

Secretari General
Enric Ollé Bidó
16-08-2023 13:41